

Мора се признати да су се дјевојке много боље снашле. Оне су веома лако налазиле (заједнички) језик (с) Италијанима. У суботу је професор Пејашиновић одржао један заиста добар час, на којем је представљена историја Бањалуке. Затим је услиједио званични обилазак града, представља-

послије, проба што више националних јела и презентује нашу културу на разне начине. **Међутим, сматрам да се врхунац представљања наше културе десио у петак навече у Гимназији, када су ученици наше школе извели пригодан програм, у којем је узело учешће и КУД „Веселин Маслеша“.** Гости су били одушевљени, с разлогом, јер је програм био заиста изврстан. Школа, ученици и КУД заслужују сваку похвалу.

Свакако треба напоменути да смо велику помоћ током њиховог боравка имали од проф. Вивијане, која је била

су се могле чути химне обеју држава и на крају смо заједно отпјевали пјесму групе Queen.

ње Кастела, дегустација бањалучког ћевапа... Наравно, свако се побринуо да његов гост још и прије тога, а и

ту кад год је нешто требало да се превести на италијански, или на српски.

Посљедње вече њиховог боравка провели смо уз живу свирку, а послије у дискотеци. Тако је стигла и недјеља.

У јутарњим часовима смо испратили госте и **затворили круг мишљу, коју је директорица још првог дана изрекла, да смо створили пријатељство које ће да траје.**

У петак смо посјетили манастир Гомионицу. Наравно, и ту је служена ракија, традиције ради. Обишли смо и природна богатства Крупе на Врбасу. Гости су били одушевљени и хидроелектраном „Бочац“. Тамо смо завирили у контролну собу, собу са генераторима и уживали у погледу са бране.

Познато је да је петком навече живо у граду, али нисмо могли ни претпоставити да ће Италијани привући толику пажњу. Било је много оних који су хтјели успоставити контакт с гостима. Неки су то покушавали на индијански начин, млатарарајући рукама и узвикујући: „Лацио! Михајловић, Станковић!“ Но гости су имали размјевања и за такве случајеве.

